

Toamnă târzie

Flavius Laurian Duverna

Toamnă târzie

Zile, zile de toamnă târzie
În dragoste fiind aşteptate,
Iată, c-aţi sosit cu bucurie
În cânt plăcut şi-n veselie
S-aduceţi roadele bogate!

Şi să le daţi cu precădere
La toţi acei ce s-au trudit
Cu lacrimi multe şi durere
Saducă pace, mângâiere,
Să semene-n loc potrivit.

Şi dacă în ploaia timpurie
Sămanţa a căzut plângând,
Vor strânge rod cu bucurie
Pentru frumoasa veşnicie
Cântând şi veseli adunând.

Când după vremile trudirii
Acei ce-ogorul l-au lucrat,
Vor vedea rodul răsplătirii
Prin marea Jertfă a Iubirii
În grâul strâns şi vânturat,

Când în hambarele cereşti
Prin îngeri se va strămuta,
Atunci sfortările-omeneşti
Dureri şi chinuri sufleteşti,
Se vor sfârşi, s-or termina!

Ajunge-vor multele patimi,
În mari dureri şi suferinţe!
Ajunge-vor atâtea lacrimi,
Apăsătoare-n grele sarcini
Câte au curs în neputinţe!

Căci viaţa iar se va întrona
De Domnul, ce zice şi face,
Şi dragostea va consemna
Ce în mărirea-I va-nsemna,
Preasfânta şi Eterna pace!

Flavius Laurian Duverna